

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **S. B.**, bytem L. 3, Z., proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze, Na Poříčním právu 376/1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2013, č. j. 2013/52877-421, ve věci přiznání podpory v nezaměstnanosti,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2013, č. j. 2013/52877-421, **se ruší** a věc **se** žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalobci **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí označeného shora, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 15. 7. 2013, čj. MPSV-UP/6610229/13/AIS-ZAM, jímž byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti ode dne 9. 7. 2013 ve výši 3.662 Kč měsíčně po dobu prvních dvou měsíců, ve výši 2.929 Kč měsíčně po dobu

dalších dvou měsíců a ve výši 2.685 Kč měsíčně po zbývajících podpůrčí dobu. Podpora v nezaměstnanosti byla přiznána po podpůrčí dobu 11 měsíců, tak, že slova „§ 50 odst. 5“ se vypouštějí a nahrazují se slovy „§ 50 odst. 2 a odst. 5“.

[2] Žalobce nesouhlasil s výší podpory. Dne 9. 7. 2013 byl zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání a dne 10. 7. 2013 požádal o podporu v nezaměstnanosti. Pro přiznání podpory splnil veškeré podmínky, když doložil předchozí zaměstnání v období dvou let před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání, doložil dobu důchodového pojištění získanou od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013 (tedy za 3 měsíce) samostatnou výdělečnou činností, dále od 7. 12. 2012 do 28. 2. 2013 samostatnou výdělečnou činností, od 2. 3. 2012 do 30. 9. 2012 samostatnou výdělečnou činností a od 5. 9. 2011 do 31. 12. 2011 samostatnou výdělečnou činností. Výše podpory v nezaměstnanosti mu byla stanovena příslušným násobkem z částky 24.408 Kč. Žalobce odkázal na § 48 zákona č. 435/2004 Sb. a doložil, že vykonával samostatnou výdělečnou činnost a platil pojištění za dobu od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013, tedy po dobu tří měsíců, a měl za to, že mu vznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti po celou podpůrčí dobu a podpora mu měla být poskytnuta minimálně ve výši 12.474 Kč měsíčně po plynutí doby dvou měsíců a po zbývajících podpůrčí dobu ve výši 11.227 Kč měsíčně a nikoliv jak stanoví rozhodnutí ze dne 15. 7. 2013. V ostatním se žalobce odvolal na jeho odvolání proti rozhodnutí ze dne 30. 7. 2013 a veškerá svá vyjádření založená ve spise Úřadu práce. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření popsal skutkový stav, a pokud jde o žalobní námitky, odkázal na své rozhodnutí o odvolání a jeho odůvodnění. Úřad práce žalobci mimo jiné s odkazem na § 51 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti přiznal podporu v nezaměstnanosti od 9. 7. 2013 z průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí roku 2012 s odůvodněním, že naposledy před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání žalobce vykonával samostatnou výdělečnou činnost, a to od 8. 4. do 8. 7. 2013 a k této činnosti není znám vyměřovací základ za rok 2013. Žalovaný měl za to, že při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu s § 3 správního řádu a § 50 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, když stanovil podporu v nezaměstnanosti Úřad práce podle § 51 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Žalovaný uvedl stručný přehled dob vedení žalobce v evidenci osob samostatně výdělečně činných od 3. 5. 2010 a dobu vedení žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání od 1. 9. 2010. Naposledy před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání dne 9. 7. 2013 vykonával žalobce samostatnou výdělečnou činnost v období od 8. 4. do 8. 7. 2013, kdy žalobce byl přihlášen k důchodovému pojištění a uhradil zálohy na důchodové pojištění. V roce 2013 ze samostatné výdělečné činnosti v tomto roce nemohl být zjištěn ke dni vydání napadeného rozhodnutí vyměřovací základ za rok 2013. Žalovaný trval na tom, že se při stanovení výše podpory v nezaměstnanosti vychází z příjmu z poslední vykonávané činnosti. Přiznaná podpora v nezaměstnanosti by měla být kompenzací toho, oč žalobce přišel tím, že došlo ke skončení jeho samostatné výdělečné činnosti. Žalovaný měl za prokázané, že poslední činností, kterou žalobce před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání vykonával, je samostatná výdělečná

činnost vykonávaná v době od 8. 4. do 8. 7. 2013. V době předcházející této činnosti, konkrétně v době od 6. 3. 2013 do 7. 4. 2013 byl žalobce veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Je tedy zjevné, že k činnostem, které žalobce vykonával před tímto zařazením, nemůže být pro účely určení výše podpory v nezaměstnanosti nijak přihlíženo. V případě, že by žalobce nebyl ve výše uvedeném časovém rozmezí veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, ale byl by zaměstnán, takovým zaměstnáním by získal dobu důchodového pojištění podle § 11 odst. 1 písm. a) a odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, odporovalo by to znění zákona, aby k určení výše podpory v nezaměstnanosti byl použit vyměřovací základ ze samostatné výdělečné činnosti, kterou žalobce vykonával před případným nástupem do zaměstnání. Žalovaný neměl jinou možnost než žalobci přiznat podporu v nezaměstnanosti mj. s odkazem na § 51 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, když u něho nebylo možno vyměřovací základ za rok 2013 stanovit. Námitka žalobce, že mu vznikl nárok na podporu v nezaměstnanosti po celou podpůrčí dobu, není s napadeným rozhodnutím ani z rozhodnutím správního orgánu prvního stupně v rozporu.

[4] Podáním ze dne 13. 6. 2014 žalobce poukázal na obdobné předcházející řízení v jiné jeho věci a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, č. j. 1 Ads 38/2014 – 29, kterému mu dává za pravdu ohledně výpočtu z vyměřovacího základu pro stanovení podpory v nezaměstnanosti, a na základě tohoto rozhodnutí žalobce souhlasil s tím, aby soud ve věci rozhodl bez nařízeného jednání.

[5] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 29. 10. 2013.

[6] Ze správního spisu krajský soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že dne 10. 7. 2013 požádal žalobce o podporu v nezaměstnanosti. V části „Poslední ukončené zaměstnání nebo jiná výdělečná činnost v posledních dvou letech před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání, ve které uchazeč o zaměstnání žádá o podporu v nezaměstnanosti“, žalobce uvedl činnost osoby samostatně výdělečně činné od 16. 5. 2011 do 27. 6. 2011, od 5. 9. 2011 do 31. 12. 2011, od 2. 3. 2012 do 28. 2. 2013, od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013. Dále žalobce uvedl evidenci na Úřadu práce od 6. 3. 2013 do 7. 4. 2013.

[7] Podle potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Šumperk ze dne 9. 7. 2013 byl žalobce veden jako osoba samostatně výdělečně činná v dobách, které byly uvedeny shodně jako v jeho žádosti.

[8] Podle rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Olomouci ze dne 15. 7. 2013 byla žalobci přiznána podpora v nezaměstnanosti podle § 39 odst. 1, § 42 odst. 3, § 43 odst. 1 písm. c) a odst. 2, § 48, § 50 odst. 5 a § 51 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti ode dne 9. 7. 2013 ve výši 3.662 Kč měsíčně po dobu

prvních dvou měsíců, ve výši 2.929 Kč měsíčně po dobu dalších dvou měsíců a ve výši 2.685 Kč měsíčně po zbývajících podpůrných dobách. Podpora v nezaměstnanosti byla přiznána po podpůrných dobách 11 měsíců. Správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce prokázal, že u něj nelze stanovit vyměřovací základ ze samostatné výdělečné činnosti, kterou vykonával naposledy před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání. Jednalo se o samostatnou výdělečnou činnost v době od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013. Podpora v nezaměstnanosti byla z tohoto důvodu stanovena za první 2 měsíce ve výši 0,15 násobku, další dva měsíce ve výši 0,12 násobku a po zbývajících dobách 0,11 násobku průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí kalendářního roku předcházejícího kalendářnímu roku, ve kterém byla podána žádost o tuto podporu, tj. částky 24.408 Kč.

[9] Ve svém odvolání žalobce uvedl obdobné námitky jako v žalobě.

[10] V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl odkaz na § 50 odst. 2 zákona o zaměstnanosti a dále uvedl, že posledním ukončeným zaměstnáním žalobce je výkon samostatné výdělečné činnosti od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013. Při stanovení výše podpory v nezaměstnanosti tak nelze přihlížet k dřívějšímu výkonu samostatné výdělečné činnosti žalobcem. Žalovaný odkázal na zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, a definici rozhodného období, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ, kterým je kalendářní měsíc, za který se pojistné platí, a u osoby samostatně výdělečně činné je rozhodným obdobím kalendářní rok, za který se toto pojistné a příspěvek platí. V případě žalobce je poslední činností výkon samostatné výdělečné činnosti v době od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013, kdy byl žalobce přihlášen k důchodovému pojištění a uhradil zálohy na důchodové pojištění. V roce 2013 ze samostatné výdělečné činnosti (od 1. 1. 2013 do 28. 2. 2013 a od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013) nemohl být zjištěn ke dni vydání napadeného rozhodnutí vyměřovací základ za rok 2013. S ohledem na citovaná ustanovení zákona o zaměstnanosti týkající se podpory v nezaměstnanosti bylo nutno dospět k závěru, že při stanovení výše podpory v nezaměstnanosti se vychází z příjmů z poslední vykonávané činnosti. Poslední vykonávanou činností žalobce byla samostatná výdělečná činnost v době od 8. 4. 2013 do 8. 7. 2013. Bylo prokázáno, že z této činnosti nebylo možno ke dni vydání napadeného rozhodnutí stanovit vyměřovací základ za rok 2013. Postup pro případ, kdy u takové osoby nelze zjistit vyměřovací základ, stanoví § 51 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti a podle něj také správní orgány postupovaly. Žalovaný nemohl akceptovat námitky žalobce, které se týkaly jiných řízení, než toho, které bylo zahájeno žádostí ze dne 10. 7. 2013.

[11] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[12] Podle § 50 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *výše podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci se stanoví procentní sazbou z průměrného měsíčního čistého výdělku, který byl u uchazeče o zaměstnání zjištěn a naposledy používán pro pracovněprávní účely v jeho posledním ukončeném zaměstnání v rozhodném období podle pracovněprávních předpisů; pokud se u něho tyto pracovněprávní předpisy*

neuplatňovaly vzhledem k úpravě stanovené zvláštními právními předpisy pro právní vztah, ve kterém vykonával své poslední ukončené zaměstnání, zjistí se pro účely podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci jeho průměrný měsíční čistý výdělek obdobně podle pracovních předpisů.

[13] Podle § 50 odst. 2 zákona o zaměstnanosti výše podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci u uchazeče o zaměstnání, který naposledy před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání vykonával samostatnou výdělečnou činnost, se stanoví procentní sazbou z posledního vyměřovacího základu v rozhodném období přepočteného na 1 kalendářní měsíc.

[14] Podle § 5b odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění účinném pro rok 2012 a 2013, vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je částka, kterou si určí, ne však méně než 50 % daňového základu; daňovým základem se pro účely tohoto zákona rozumí základ daně nebo dílčí základ daně stanovený podle § 7 zákona o daních z příjmů z příjmů z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti po úpravě podle § 5 a 23 zákona o daních z příjmů, pokud se dále nestanoví jinak. Vykonávala-li osoba samostatně výdělečně činná v kalendářním roce hlavní samostatnou výdělečnou činnost i vedlejší samostatnou výdělečnou činnost a za dobu, po kterou vykonávala vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, není účastna důchodového pojištění, považuje se za daňový základ poměrná část daňového základu; tato část se určí tak, že se daňový základ vydělí počtem kalendářních měsíců, v nichž byla aspoň po část měsíce vykonávána samostatná výdělečná činnost, a výsledná částka se vynásobí počtem kalendářních měsíců, v nichž byla aspoň po část měsíce vykonávána hlavní samostatná výdělečná činnost. Za výkon samostatné výdělečné činnosti a hlavní samostatné výdělečné činnosti se pro účely věty druhé nepovažuje kalendářní měsíc, v němž po celý měsíc osoba samostatně výdělečně činná měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžitě pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc. Za daňový základ se u osoby samostatně výdělečně činné, která je poplatníkem daně z příjmů stanovené paušální částkou podle § 7a zákona o daních z příjmů, považuje rozdíl mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji, z něhož se vychází při výpočtu daně z příjmů stanovené paušální částkou. Do daňového základu se nezahrnují příjmy, které jsou podle zvláštního právního předpisu 54) samostatným základem daně z příjmů fyzických osob pro zdanění zvláštní sazbou daně. Za daňový základ se u osoby samostatně výdělečně činné, která není povinna podávat daňové přiznání, považuje příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení; tyto příjmy a výdaje se pro účely tohoto zákona posuzují podle zákona o daních z příjmů. O daňovou ztrátu podle § 34 odst. 1 zákona o daních z příjmů se daňový základ nesnižuje.

[15] Podle § 42 odst. 2 zákona o zaměstnanosti *skutečnosti rozhodné pro přiznání a poskytování podpory v nezaměstnanosti je uchazeč o zaměstnání povinen doložit, a to například evidenčním listem důchodového pojištění, potvrzením o zaměstnání, potvrzením o výši průměrného výdělku, dokladem o výkonu jiné výdělečné činnosti, u osoby samostatně výdělečně činné potvrzením o době trvání účasti na důchodovém pojištění a o vyměřovacím základu pro pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; změny těchto skutečností je povinen písemně oznámit krajské pobočce Úřadu práce nejpozději do 8 kalendářních dnů.*

[16] Podle § 51 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti *podpora v nezaměstnanosti se uchazeči stanoví za první 2 měsíce ve výši 0,15 násobku, další 2 měsíce ve výši 0,12 násobku a po zbývajících podpůrných dobách 0,11 násobku průměrné mzdy v národním hospodářství za 1. až 3. čtvrtletí kalendářního roku předcházejícího kalendářnímu roku, ve kterém byla podána žádost o tuto podporu, jestliže nelze u něj stanovit průměrný měsíční čistý výdělek nebo vyměřovací základ.*

[17] V souzené věci nebylo sporu o skutkovém stavu, spor byl o výši podpory, a to jmenovitě o výběr správného ustanovení zákona na situaci žalobce a jeho aplikaci.

[18] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 5. 2014, čj. 1 Ads 38/2014–29, www.nssoud.cz, (vydaném v obdobné věci žalobce v jiném řízení) *pro stanovení výše podpory v nezaměstnanosti u uchazeče o zaměstnání, který naposledy před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání vykonával samostatnou výdělečnou činnost, je podle § 50 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, nutné vycházet z vyměřovacího základu za uplynulý kalendářní rok (§ 6 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti) přepočteného na 1 kalendářní měsíc.* Tento právní názor je závazný pro zdejší soud i v souzené věci, neboť skutkový základ věci je shodný pouze s výjimkou časového období. Pro stručnost na plné znění citovaného rozsudku zdejší soud i v této věci odkazuje, a vyjímá z něj, že zjištěný skutkový stav nelze subsumovat současně pod odstavec první i druhý § 50 zákona o zaměstnanosti, ale určující je ustanovení odstavce druhého. Pro stanovení výše podpory v nezaměstnanosti u žalobce tak bylo nutné vycházet z vyměřovacího základu za uplynulý kalendářní rok přepočteného na jeden kalendářní měsíc. Při rozhodování o žádosti žalobce o přiznání podpory v nezaměstnanosti podané dne 10. 7. 2013 posledním vyměřovacím základem podle § 6 odst. 2 zákona č. 589/1992 Sb. v souladu s § 5 odst. 1 zákona o daních z příjmů byl vyměřovací základ za rok 2012. Ke dni 10. 7. 2013 měl být vyměřovací základ žalobce za rok 2012 již znám.

[19] Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vázán závazným právním názorem soudu v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s.

[20] Úspěšný žalobce žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto moje nepřiznal, a neúspěšný žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 30. 6. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně